

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NR. NISSUM HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

En søndagsspøg i hallen.

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

November 1988 · 80. årgang

9

Frugten kan kun tiden vise!

Ordene blev sagt under en snak om det at være efterskole med kristen grundholdning. Altid vil vi gerne se resultater af det arbejde, vi udfører. Men på dette punkt – at være kristen skole og hjem – er dette ikke muligt. Ganske vist kan vi se eksempler på, at kristeligt arbejde bliver gjort op i antallet af omvendte eller medlemmer. Men således at sætte målestok på andres tro er en ukristelig tanke. Kun Gud kan veje og måle – hvordan Han så end gør det?

Nok så væsentligt må det være for os i alle sammenhænge at *leve kristendom*, således at Gud vil gøre brug af os som budbringere. Gennem livsmønster, ord og handlinger bør de unge møde kristendommen. Stærkest vil dette ske gennem indlevelse i menneskeligt og kristeligt fællesskab.

Mange unge i dag har ikke baggrund i fast kristent livsmønster. Derfor er *oplevelsen af kristendom* af stor betydning. Oplevelsen af, at

der er kammerater og andre for hvem den kristne tro er af livsvigtig betydning. Oplevelsen af, at man i troen på Kristus kan hente uanede kræfter til livet som menneske. Denne oplevelse får mange unge i disse år gennem det livsbekræftende fællesskab på en efterskole.

Med til vor forpligtelse som holdningsskole hører også at *lære om kristendom*. Betydningen heraf er tit slået fast efter en årrække, hvor dåbsundervisningen har haft usikre kår. Egentlig dåbsundervisning (om kristne grundbegreber) er således i dag klart kirkens opgave. Men vor forpligtelse er at hjælpe kirken med dette.

»Frugten kan kun tiden vise!« – vi skal være varsomme med at tro, at vi gør det godt nok.

At ovennævnte har betydning for miljøet på vor skole, er vi ikke i tvivl om. Men ofte spekulerer jeg på, om de »redskaber«, vore elever hermed får med som del af deres udstyr, – om de redskaber er stærke nok til livet efter efterskoleoplevelsen. Lad mig da slutte med et citat af Kurt Andersen, tidl. Horne Ungdomsskole:

»Tro skabes ikke ved undervisning, men tro formidles ved 'berøring' med religiøst liv... Intet i skolens hverdag er i denne forbindelse uvæsentligt. Det er nok et spørgsmål, om vi vil se skolens mange aktiviteter m.v. som en del af denne helhed.«

Tanker i november
Benno M. Hansen

Kalender

- 23. november: Besøg i lærerhjem.
- 26.-27. nov. Alle-weekend.
- 1. december Forældredag 8.-9. klasserne.
- 15. januar Elevtræf
- 11. marts Repræsentantskabsmøde.

Lærerne på skolebænken

Foto: Arne J.

HJEMME FRA SKOLEN

Jeg vil begynde lidt bagvendt. I skrivende stund har vi sendt eleverne ud i 14 dages praktik, og lærerne har igen »fri« – tror mange. Vi satte før praktikperioden et lille udvalg til at komme med nogle forslag til bearbejdelse af: »hvad vil vi vore elever?« Dette har medført en del møder på skolen, bl.a. har vi haft besøg af forstander Svend Stidsen, Tommerup Efterskole, som fortalte om det at være lærer på en kristen skole. Vi havde en god og inspirerende dag. Vi har været på besøg på andre efterskoler for at se, hvordan andre gør.

Vi har holdt planlægningsmøder angående næste skoleår, hvor vi bl.a. har set på, hvordan vi gør vores skole bedre, samtidig har vi naturligvis haft vore vagtdage og besøgt eleverne på deres praktiksteder.

Vi skal heller ikke glemme, at 8. kl. har kørt almindelig undervisning, så der har vi også været i gang. Opremsningen af, hvad vi har bedrevet de sidste 14 dage skrives ikke, for at nogen skal have ondt af os, men snarere for at forklare, hvorfor jeg føler mig helt blæst med hensyn til at samle tankerne om at skrive afsnittet »Hjemme fra skolen« til elevbladet.

Lad os vende blikket tilbage til den 3. oktober, hvor vi fortsatte traditionen med, at eleverne kommer på besøg i lærerhjem. Besøget var nr. 2 i rækken af 5 aftener fordelt over hele året. Besøg i lærerhjem er stødt på nogle praktiske problemer de senere år, da ikke alle lærere bor lige op af skolen (hvem snakkede om næsten 30 km ud til en lærer?) Skolen har i de tilfælde velvilligt stillet bus til rådighed.

Den 14. oktober sendte vi eleverne hjem på en tiltrængt efterårsferie. Jeg kan også unde vore elevers forældre en ekstrahjælp til roeoptagning og andet efterårsarbejde.

Efter ferien sendte vi som sagt vore elever i praktik. Ca. 25 elever bor ikke på skolen, da deres praktikønsker ikke kunne efterkommes her i området. Den store flok oplever altså dagsrytmen på en arbejdsplads, og det at komme hjem til skolen for at udveksle erfaringer og få medhold i, at man er blevet sat til det kedelige arbejde. Dette sidste er en undtagelse, da jeg har det indtryk, at langt de fleste er virkelig glade for praktikken og muligheden for at snuse til et for dem spændende erhverv.

I den første uge af praktikperioden havde vi de årligt tilbagevendende halmøder, som arrangeres af Indre Mission, KFUM og K og DMS. Der var et pænt fremmøde, - ca. 700 mennesker til de 4 aftener. Vore elever deltog frivilligt i møderne, og der var naturligvis størst fremmøde fra stedet her tirsdag aften, hvor mange unge fra KFUM og K i hele området mødte op.

Efter 3 uger med afbrydelse af vores daglige undervisning, tror jeg, at de fleste glæder sig til at komme i gang igen. Forhåbentlig må vi have det for øje, om vi nåede det, vi ville med vore elever, og ikke glemme, at det er det vigtigste i vort arbejde på Nr. Nissum Høj- og Efterskole.

Gerda Kroghede

Sådan kan det gå...

Dette er historien om fire m'k'er, der hed: Alle, Enhver, En-eller-anden og Ingen.

Der var et vigtigt arbejde, som skulle udføres, og Alle var sikker på, at En-eller-anden ville gøre det. Ingen gjorde det.

En-eller-anden blev vred over det, fordi det var Alles arbejde. Alle mente, at Enhver kunne gøre, men Ingen indså, at det ikke var Alle, der ville gøre det. Det endte med, at Alle bebrejdede En-eller-anden, at Ingen gjorde, hvad Enhver kunne have gjort!

Hvad mon fremtiden bringer?

JULEGAVEIDE!

Skolens jubilæumsbog er stadig meget aktuel og kan købes ved henvendelse til skolen. Tlf. 07 89 10 04.

Sommerkursus 1989

Dato: 5/8 - 11/8

Tema: At stå op af døde

Program foreligger i marts, tilmelding kan dog finde sted til Arne Rasmussen, telefon 07 82 38 64, helst 18.00-19.00

40 år

40 år

Om at planlægge rejser

Af og til bliver jeg konfronteret med følgende spørgsmål: – Ud fra hvilken holdning arrangerer du ture? Hvad er hovedformålet? – Spørgsmålet er godt, men ikke nemt at svare på, for svaret forudsætter også her evnen til i ord at formulere *Guds realitet*.

Jeg har fundet nogle selvbekendelser, som var indledningen til et turprogram for tidligere elever sommeren 1979 – en tur til Rhinen. Her er et uddrag, som – mener jeg – rummer lidt af et svar.

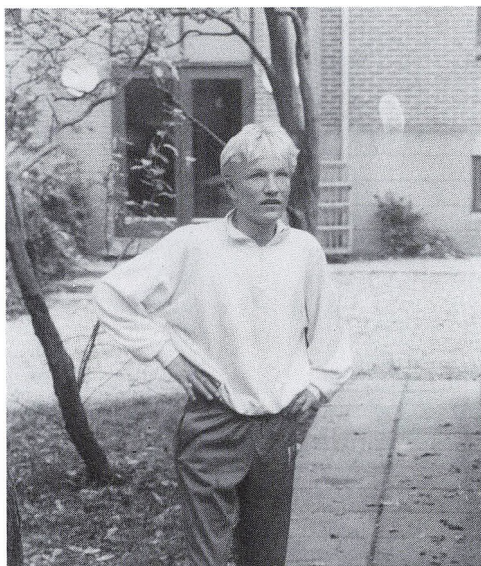
Kære Rhinsskipper!

Vi skal snart afsted. Om ca. en måned. I har krav på et mere detaljeret turprogram. Jeg har tit tænkt på det. Haft det i baghovedet. Men ingenting er sket. Jeg kan ikke. Det er sandheden. Det er ikke travlheden. Jeg kan ikke.

Hvorfor ikke?

Visse mennesker blokerer tanken. Har jeg fundet ud af. Mennesker, som har lært mig en masse. Lært mig noget, som hverken kan måles i karakterer eller penge. Kun i liv. Mange af dem repræsenterer ikke ligefrem »den rette ånd«, må jeg sige. Tak, siger det alligevel i hovedet – et sted. Hedningen, der lærte mig at føle på kirkernes granitkvadre. Altså lærte mig at se skønheden og storheden i en granitsten. Underet. Og vagabonden, der i halvtredserne gik rundt i et vist område i Jylland med et skilt: »San Francisco, Paris, Tøsby«. Folk grinte vel. Tøsby i selskab med vidunderbyer som Paris og San Francisco.

En dag lå han død i vejgrøften. Møgbeskidt. Ynkkelig. Meget ensom i døden. Jeg ser ham endnu på det hvide lagen, som falckmændene løftede ham op på. Jeg græd. Tårer fra en afgrund, som jeg dengang ikke kendte ret meget til. Jeg tror, at skiltet var en protest. En spinkel protest. Et nødskrig fra et fortvivlet dyb: I farer afsted efter Paris og San Francisco, I glemmer Tøsby. Sagt på en anden måde: I jagter det store og det flotte. Glemmer det mindre. Det uan-

selige. Det upåagtede. Det lille hus på hjørnet. De små skrænter omkring det lille vandløb. Livets uforglemmelige under er allevegne. Sandelig også i det allermindste. Også i Tøsby. Og selvfølgelig. Også i Paris.

Skiltet blokerer mine tanker foran kravet om et mere detaljeret turprogram.

Vagabonden repræsenterede det, som en af-død kulturpersonlighed begejstret kæmpede for i et indlæg i en debat om dansk kulturliv: Skodsamlermentaliteten. Udtrykket er ikke særlig godt. Og man må endelig ikke opfatte det rent bogstaveligt: At samle cigaretstumper op. Nej, det har noget at gøre med at bøje sig, at bøje sig ned, at bøje sig ydmygt, ramt af en oplevelse, et syn, om man vil – og samle noget op, noget henkastet, noget upåagtet, noget overset, noget lige ved vores fod, lige foran os, lige der, hvor vi er. At standse op. At standse op på små steder.

Og det mindre bliver meget stort. Uforglemmeligt.

Den samme kulturpersonlighed citerede en bonde fra Viborgkanten. Bonden svarede på spørgsmålet: Rejser du aldrig nogensteder? – »Nej, hvorfor det, jeg er jo her!«

Hvad skal dette sige?

Lad mig give et eksempel. Jeg elsker Danmark. Jeg kan ikke vælge en tur ud og sige: Her er den skønneste. Den flotteste! Lad mig tage vejen fra Vestkysten til Vejle, fra Nymindegab over Tarm, Sdr. Omme og Bredsten til Østkysten. Fra et hav til et hav. Fra Vesterhavet til Kattegat. Fra en seværdighed til en anden seværdighed. Lad os skynde os. Vi skulle helst nå begge dele.

Se, dette gør skodsamlere netop ikke. Han standser i Høven, Langelund, Ringgive, Lindeballe, ved Fårup sø, i Skibet. Og jeg glemte det. Han standser også Tøsby. Små flækker. Upåagtede steder. Og alligevel: Ualmindeligt skønne steder. Åer, marker, små dale, moser, træer, hede, skrænter. Og opdager man dem, opdager man også de små omveje, som stederne byder på, vandmøllen, kirken, fuglen, nu-

tidsmennesker i historiske sammenhænge osv. Turen til Vejle bliver meget lang. Meget stor. Og når man endelig frem til seværdigheden Vejle, så har man lært lidt ydmyghed undervejs. Man er heller ikke blevet så optaget af at dyrke »det små«, at man foragter »det store«. Nej, man ser Vejle – og Fjorden – og siger: Du godeste!

Og sådan er der millioner af ture i Danmark. Ture, der muligvis kan klares på et halvt år. Fra Tarm til Vejle. Fra Præstø til Stege. Fra Hobro til Løgstør. Fra Svendborg til Nyborg. Fra Korsør til Jyderup. Fra Humlum til Lemvig. Eller hvad med et halvt år i Højskolehaven? Og sådan er der millioner af ture i Europa. Og i verden? Livets storhed er allevegne.

Det blokerer tanken. At lave et turprogram er at optræde som dommer. At vrage mellem store og små undere. Jeg kan ikke.

Heldigvis. Tak.

Det smukkeste? Det flotteste? Det mest seværdige? Jeg ved det ikke. Det flyder ud. Må jeg bekende. Flyder ud i mærkelige sammen-

hænge, som jeg ikke kan udtrykke. Store oplevelser? De største? Jeg tænker f.ex. på mødet med de berømte kapitæler i Autun-katedralen i Frankrig. Og så flyder det. Jeg kommer til at tænke på dengang, Jacob Juhl og Alette R. forklarede mig døbefonten i Ejsing kirke. Eller var det dengang, jeg kørte i tog op gennem Jungfrau-bjerget, op i 4000 m højde, eller var det, da jeg gik morgentur ud til klosterruinerne ved Allingsø, eller da jeg blev forfulgt af en sænde franskmand i Barcelona, fordi jeg havde vanhelliget Marseillaisen ved at synge den på en forkert melodi, eller da jeg ved et meget højtideligt møde i et kongeligt selskab blev antastet af Dronning Margrethes bodyguards, fordi de troede, at jeg var en slags terrorist? Terræturene ved Vester Vandet sø? Når arbejdet kalder? Eller? Eller? Eller da jeg kørte min mor rundt i Alperne og hun sagde: Det minder mig om Løsning? Eller da jeg for 30 år siden, i 1959, stod ved Rhinens bred i Sct.

Goar lige overfor Lorelei – med far i hånden? Jeg ved det ikke. Og jeg håber på en måde, at I har det på samme måde, når I tænker på oplevelserne i jeres liv. Det små bliver meget stort. Og det store forbliver meget stort. Og underligt: Disse oplevelser har også noget at gøre med, at man pludselig ved, at man er meget lille. Og oplevelsen gør slet ikke ondt. Der fødes glæde.

Dette er grunden til, at jeg ikke kan skrive et turprogram. Har jeg fundet ud af. Stederne, vi kommer til. Stederne, vi passerer. De store byer. De små. De store floder. De små. De flade landskaber. Højderne. Hvad skal vælges ud? Og her standser vi? Det er svært denne gang. Jeg kan kun sige, at turens formål er – for at omsætte Jeppe Aakjær lidt: At løfte små flige af Skabelsens gåde. Hovmodigt? Måske.

Arne R.

10 år.

30 år.

30 år.

85 års fødselsdag

Hvor tiden dog går.

Den 3. november 1988 fejrede fru Kristensen sin 85 års fødselsdag.

Bag denne kendsgerning ligger et utal af dage, der hver for sig kunne berette om et travlt og virksomt liv.

En stor del af disse dage blev levet i Nr. Nissum sogn, og mange i nær tilknytning til Nr. Nissum Høj- og Efterskole.

Mange gamle elever og skolens store veneskare husker hendes virksomme færd og store gæstfrihed.

Vi er mange, der kender hende som en kvinde, der har sine meningers mod og aldrig har været bange for at fremføre dem. For hende var skolens tarv et samspil mellem alle, som færdedes på skolen. Det gjaldt fra folkehold, over elevhold til lærerstab.

Mange sendte på selve dagen en hilsen til Bredgade i Struer. Heri elevbladet vil vi bringe et forsinket – men velment: Tillykke med dagen og *tak* for de mange minder du gav os på »Vor skole«.

Ellen og Ths. M.

Dette er en hilsen til elevbladet, men denne gang er det fra en flok kursister. Vi har været samlet hos. Anna Brask, hvor vi så billeder og drøftede minder fra den dejlige uge i august 1988, som vi tilbragte på Nr. Nissum Høj- og Efterskole.

Vi var alle meget glade for at være med og sender hermed en hilsen til dem, der får elevbladet og dermed alle skolens medarbejdere.

*Anna Brask, Alma Møller,
Karen Lillethorup, Asta Rasmussen,
Marie og Axel Nygård Pedersen,
Magda og Viggo Hørup.*

Sølvsnoren 29!

Efterlysning af vandreappen »Sølvsnoren« fra elevholdet vinteren 1928-29, som nu snart er 60 år.

Det ser ud til, at den står fast et eller andet sted, men det kunne glæde mig og resten af elevholdet hvis »Sølvsnoren« kom igang igen.

Med venlig hilsen
Harald Riberholdt
Nyvangen 46, 8600 Silkeborg

Dødsfald

Agnes Jespersen (f. Andersen)

Kære alle fra 33

Denne lille nekrolog er fra en Viborgavis. Vi synes, den skal i elevbladet.

Vi tænker på Agnes som en flink kammerat, om hvem vi kun har gode minder.

På kammeraters vegne
Anna Molberg

Forhenværende afdelingssygeplejerske *Agnes Jespersen (f. Andersen)*, Mimersvej 29, tidligere Aalborgvej 59, Viborg, er død, 76 år.

Agnes Jespersen, der stammede fra Mors, blev som ganske ung uddannet sygeplejerske og var i over 25 år afdelingssygeplejerske på det daværende statshospital i Viborg, hvorfra hun gik på pension som 62-årig.

Hun følte sig tilknyttet Indre Mission, ligesom hun interesserede sig for såvel Sømands- som Ydremission. For ca. halvandet år siden flyttede hun på grund af sygdom til sin datter, hvor hun var til sin død.

Agnes Jespersen efterlader sig sin datter, der bor i Viborg.

25 år.

ELEVTRÆF

søndag den 24. januar
Program i næste elevblad

Adresseforandringer

- 1951 Ingrid Laursen, Skjærnvej 154¹, Nr. Fel-
ding, 7500 Holstebro.
- 62-63 Villy Lund, Vrouevej 7, Vroue,
7800 Skive.
- 77-80 Birthe Sørensen, Sejbækvej 37, Daug-
bjerg, 8800 Viborg.
- 81/82 Hans Fisker, Agerdiget 4 st., 9620 Aale-
strup.
- 81/82 Allan Jespersen, Doktorvænget 47^{1.th},
7500 Holstebro.
- 80-83 Bjarne S. Christensen, Brændgårdvej 18,
7400 Herning.
- 82-83 Lars Chr. Østerby, Kollund Byvej 35,
7400 Herning.
- 85-86 Tina Væggemose, Leangkollen, Hotel
Bleikeråsen 215, N-1370 Asker.

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon 07 89 1004
Elevernes tlf. 07 89 1107

Forstander: Niels Braad

Formand for bestyrelsen: Sognepræst H. K. Jørgensen,
7500 Holstebro

Nørre Nissum Høj- og Efterskoles Elevforening

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen
januar og august.

Stof til elevbladet bedes tilsendt redaktionen senest
den 27. i måneden forud.

Redaktion:

Gerda og Niels Braad, Bjarne Jørgensen,
Arne Rasmussen.

Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:

Gerda Braad, Kirkebyen 16, Nr. Nissum, 7620 Lemvig
Telefon 07 89 1004

Kasserer:

Gerda Braad, Høj- og Efterskolen
Telefon 07 89 1004

Elevforeningens gironummer: 803 62 33

Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykergården as, Struer

5050 0000000127 00

DANMARKS PÆDAGISKE BIBLIOTEK

LERSØ PARKALLE 101
2100 KØBENHAVN Ø

Sommeren 1989

Ture for tidligere elever eller andre, der på forskellig måde har haft tilknytning til skolen.

Tur I

Bourgogne - Provence - Camarque

11-12 dage, Sydfrankrig

12. juli - 22. juli 1989

Middelalderbyen Aigues-mortes ved Middelhavet.

Eventyrtur ad specielle bagveje til områder fyldte med kulturhistoriske højdepunkter – og andre specialoplevelser.

Tur II

Non-stop tur til Rom

8 dage - 5 nætter i Rom

1. juli - 8. juli 1989

Pris ca. 2.400,- kr.

(Fortrinsvis for yngre »gamle« elever)

Hvis man er interesseret, så skynd jer at henvende jer, helst inden 15. december 1988.

Arne Rasmussen

Tlf. 0782 38 64

helst 18.00-19.00